॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಹನ್ನೊಂದು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಗತಕಥೆಯ ಅನುಸಂಧಾನ । ಗೇಣಗಲ ಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಾಬಾರ ಶಯನ ।
ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಆರೋಹ ಅವರೋಹಣ । ಅಕಳ ಪಿಂದಾನ ಅವರದು ॥ 1

ಹಿಂದುವಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇರಲಿ ಯವನ । ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಸಮಾನ ।
ಆಯಿತು ಆಯುರ್ದಾಯದ ಪರ್ಯಾಲೋಚನ । ಅದೇ ದೇವತಾರ್ಚನೆ ಶಿರಡಿಯದು ॥ 2

ಇನ್ನಿದು ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ । ಈ ಗುರುಕೃಪೆಯ ಮಧುರ ಕಥೆಯ ।
ಧೃಡ ಭಾವವನಿಟ್ಟು ಸಾಯಿಯ । ಚರಣದಲಿದ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು ॥ 3

ಇದರಿಂದಾದೀತು ಸಗುಣಧ್ಯಾನ । ಇದು ಏಕಾದಶ ರುದ್ರದ ಆವರ್ತನ ।
ಪಂಚಭೂತಗಳ ಮೇಲೆ ಸತ್ತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ । ಬಾಬಾರ ಮಹಿಮಾನ ತಿಳಿದೀತು ॥ 4

ಹೇಗೆ ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ವರುಣರು । ಬಾಬಾರ ವಚನಕ್ಕೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡುವರು ।
ಇನ್ನು ಮಾಡುವ ಅದರ ದಿಗ್ದರ್ಶನ । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಆಲಿಸಿರಿದನು ॥ 5

ಪೂರ್ಣ ವಿರಕ್ತಿಯ ವಿರಕ್ತಿ । ಇಂಥ ಸಾಯಿಯ ಸಗುಣ ಮೂರ್ತಿ ।
ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿಜ ವಿಶ್ರಾಂತಿ । ಸಪ್ರೇಮ ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆನೆಸುವಾ ॥ 6

ಗುರು ವಾಕ್ಯೈಕ ವಿಶ್ವಾಸನ । ಇದನೇ ನೀಡುವ ಆಸನ ।
ಸರ್ವ ಸಂಕಲ್ಪ ಸಂನ್ಯಾಸನ । ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಆ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ॥ 7

ಪ್ರತಿಮಾ, ಸ್ಥಂಡಿಲ, ಅಗ್ನಿತೇಜ । ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಳ ಉದಕ ದ್ವಿಜ ।
ಈ ಏಳರ ಮೇಲೂ ಗುರುರಾಜರ । ಅನನ್ಯ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾ ॥ 8

ಅನನ್ಯ ಭಾವದಿ ಚರಣ ಹಿಡಿಯಲು । ಗುರುವೇನು ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಅಗಳಾಡಲು ।
ಗುರು ಪೂಜೆಯ ಮಹಿಮೆ ಹೀಗಿರಲು । ಗುರುಭಕ್ತರಿದ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ॥ 9

ಸಾಕಾರದ ಪೂಜೆ ಇರುವವರೆಗೆ । ಗುರುವಿರಬೇಕು ದೇಹಧಾರಿಯಾಗೇ ।
ನಿರಾಕಾರವು ನಿರಾಕಾರಿಗೆ । ಇದು ಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿರ್ಧಾರವು ॥ 10

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಹನ್ನೊಂದು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಗತಕಥೆಯ ಅನುಸಂಧಾನ । ಗೇಣಗಲ ಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಾಬಾರ ಶಯನ ।
ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಆರೋಹ ಅವರೋಹಣ । ಅಕಳ ವಿಂದಾನ ಅವರದು ॥ 1

ಹಿಂದುವಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇರಲಿ ಯವನ । ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಸಮಾನ ।
ಆಯಿತು ಆಯುರ್ದಾಯದ ಪರ್ಯಾಲೋಚನ । ಅದೇ ದೇವತಾರ್ಚನೆ ಶಿರಡಿಯದು ॥ 2

ಇನ್ನಿದು ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ । ಈ ಗುರುಕೃಪೆಯ ಮಧುರ ಕಥೆಯ ।
ಧೃಡ ಭಾವವನಿಟ್ಟು ಸಾಯಿಯ । ಚರಣದಲಿದ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು ॥ 3

ಇದರಿಂದಾದೀತು ಸಗುಣಧ್ಯಾನ । ಇದು ಏಕಾದಶ ರುದ್ರದ ಆವರ್ತನ ।
ಪಂಚಭೂತಗಳ ಮೇಲೆ ಸತ್ತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ । ಬಾಬಾರ ಮಹಿಮಾನ ತಿಳಿದೀತು ॥ 4

ಹೇಗೆ ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ವರುಣರು । ಬಾಬಾರ ವಚನಕ್ಕೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡುವರು ।
ಇನ್ನು ಮಾಡುವ ಅದರ ದಿಗ್ದರ್ಶನ । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಆಲಿಸಿರಿದನು ॥ 5

ಪೂರ್ಣ ವಿರಕ್ತಿಯ ವಿರಕ್ತಿ । ಇಂಥ ಸಾಯಿಯ ಸಗುಣ ಮೂರ್ತಿ ।
ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿಜ ವಿಶ್ರಾಂತಿ । ಸಪ್ರೇಮ ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆನೆಸುವಾ ॥ 6

ಗುರು ವಾಕ್ಯೈಕ ವಿಶ್ವಾಸನ । ಇದನೇ ನೀಡುವ ಆಸನ ।
ಸರ್ವ ಸಂಕಲ್ಪ ಸಂನ್ಯಾಸನ । ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಆ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ॥ 7

ಪ್ರತಿಮಾ, ಸ್ಥಂಡಿಲ, ಅಗ್ನಿತೇಜ । ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಳ ಉದಕ ದ್ವಿಜ ।
ಈ ಏಳರ ಮೇಲೂ ಗುರುರಾಜರ । ಅನನ್ಯ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾ ॥ 8

ಅನನ್ಯ ಭಾವದಿ ಚರಣ ಹಿಡಿಯಲು । ಗುರುವೇನು ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಅಗಳಾಡಲು ।
ಗುರು ಪೂಜೆಯ ಮಹಿಮೆ ಹೀಗಿರಲು । ಗುರುಭಕ್ತರಿದ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ॥ 9

ಸಾಕಾರದ ಪೂಜೆ ಇರುವವರೆಗೆ । ಗುರುವಿರಬೇಕು ದೇಹಧಾರಿಯಾಗೇ ।
ನಿರಾಕಾರವು ನಿರಾಕಾರಿಗೆ । ಇದು ಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿರ್ಧಾರವು ॥ 10

ಧ್ಯಾನ ಮಾಡದೇ ಸಗುಣದ್ದು । ಭಕ್ತಿ ಭಾವವು ಪ್ರಕಟವಾಗದು ।
ಮನಸಿನ ಮೊಗ್ಗು ಅರಳದು । ಸಪ್ರೇಮ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೇ ॥ 11

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗದು ಅರಳಿಲ್ಲ । ಕೇವಲ ಕರ್ಣಿಕೆಗೆ ಗಂಧವಿಲ್ಲ ।
ಅಲ್ಲಿ ಮಕರಂದವೂ ಇಲ್ಲ ಭ್ರಮರವಿಲ್ಲ । ಇದ್ದರೂ ಕ್ಷಣಕಾಲ ನಿಲಲಾರದು ॥ 12

ಸಗುಣವದೇ ಸಾಕಾರ । ನಿರ್ಗುಣವೇ ನಿರಾಕಾರ ।
ಭಿನ್ನವಲ್ಲ ಪರಸ್ಪರ । ಸಾಕಾರ ನಿರಾಕಾರ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ॥ 13

ಹೆರೆತರೂ ಅದು ತುಪ್ಪವೇ ಗಟ್ಟಿಯಾದುದು । ಕರಗಿದರೂ ಅದು ತುಪ್ಪವೇ ಎನಿಸುವದು ।
ಸಗುಣ ನಿರ್ಗುಣ ಒಂದೇ ಇರುವದು । ಸಮರಸವಾಗಿದೆ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥ 14

ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡಲು ಬರುವದು । ಚರಣದಲಿ ಶಿರವಿಡಬಹುದು ।
ಎಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಲಾಭವಾಗುವದು । ಮನ ತೊಡಗುವದು ಅಂಥಲ್ಲಿ ॥ 15

ಯಾರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು । ಆಡಬಲ್ಲೆವು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಾತು ।
ಪೂಜಿಸಬಲ್ಲೆವು ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಇತ್ತು । ಅದಕೆ ಮೊದಲು ಆಕೃತಿ ಬೇಕು ॥ 16

ನಿರ್ಗುಣಕ್ಕಿಂತ ಸಗುಣದ್ದು । ಆಕಲನೆ ಸುಲಭವಾದದ್ದು ।
ಸಗುಣದಲಿ ಪ್ರೀತಿ ದೃಢವಾಗುವದು । ಅದೇ ನಿರ್ಗುಣದ ಭೋದನೆ ॥ 17

ನಿರ್ಗುಣವ ತಿಳಿಯಲು ಭಕ್ತರು । ಬಾಬಾ ಅನಂತ ಉಪಾಯಗಳ ಮಾಡುವರು ।
ಅಧಿಕಾರಾನುರೂಪ ದೂರವಿರಿಸುವರು । ಬಹುಕಾಲ ದರ್ಶನವ ನೀಡರು ॥ 18

ಒಬ್ಬನನು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವರು । ಒಬ್ಬನ್ನು ಶಿರಡಿಯಲಿ ಏಕಾಂತವಾಗಿಡುವರು ।
ಇನ್ನೊಬ್ಬನನು ವಾಡೆಯಲ್ಲೆ ತೊಡಗಿಸುವರು । ನೇಮದಿಂದ ಪೋಥಿಯನೋದ ಹಚ್ಚಿ ॥19

ವರ್ಷಾನುವರ್ಷಗಳು ಈ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತ । ಚಿತ್ತ ಹೊರಳೀತು ನಿರ್ಗುಣದತ್ತ ।
ಆಸನ ಶಯನ ಭೋಜನಗಳ ಮಾಡುತ । ಮನ ಮಾತ್ರ ಬಾಬಾರಲ್ಲಿ ತೊಡಗೀತು ॥ 20

ಈ ದೇಹವಂತೂ ನಾಶವಂತವಿರುವದು । ಈ ದೇಹದ ಕೊನೆ ಎಂದು ಆಗುವದು ।
ಭಕ್ತನೀ ಚಿಂತೆಯ ಮಾಡಲಾಗದು । ಅನಾದ್ಯನಂತದಲಿ ಮನ ತೊಡಗಿಸಬೇಕು ॥ 21

ಬಹುವಿಧ ದೃಶ್ಯ ಪಸಾರವಿದು । ಅವ್ಯಕ್ತದ್ದೇ ಎಲ್ಲ ಸಾರವಿದು ।
ಅವ್ಯಕ್ತದಿಂದಲೇ ಆಕಾರ ತಳೆದುದು । ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ಅವ್ಯಕ್ತದಲೇ ಮರೆಯಾಗುವದು ॥ 22

ಈ 'ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ತಂಭ' ಸೃಷ್ಟಿ । ವ್ಯಷ್ಟಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೇ ಸಮಸ್ಟಿ ।
ಅವ್ಯಕ್ತದೊಳಗಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ । ಕೊನೆಗದರಲ್ಲಿಯೇ ಸಮರಸವಾಗುವದು ॥ 23

ಅದಕಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಮರಣವಿಲ್ಲ । ಬಾಬಾರಿಗಾದರೂ ಇದು ಇರುವದಿಲ್ಲ ।
ನಿತ್ಯ ಸಿದ್ಧ ಬದ್ಧ ನಿರಂಜನರೆಲ್ಲ । ಇರುವ ಸಾಯಿ ನಿರ್ಮರಣರು ॥ 24

ಯಾರವರಿಗೆನ್ನಲಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತ । ಇನ್ನಾರೆನ್ನಲಿ ಮಹಾಭಾಗವತ ।
ನಮಗಂತೂ ಸಾಕ್ಷಾತ ಭಗವಂತ । ಮೂರ್ತಿಮಂತರು ಅವರಾಗಿರುವರು ॥ 25

ಗಂಗೆ ಸಮುದ್ರಕೆ ಹೋಗಿ ಕೂಡುವಳು । ದಾರಿಯಲಿ ತಪಾರ್ತರ ತಾಪಹರಿಸುವಳು ।
ತೀರದಲಿ ತರುಗಳಿಗೆ ಜೀವನವನೀಯುವಳು । ತೃಷೆಯನೆಲ್ಲರದು ನೀಗಿಸುವಳು ॥ 26

ಅದರಂತೆ ಸಂತರ ಅವತಾರವು । ಪ್ರಕಟವಾಗುವವು ಮತ್ತು ಹೋಗುವವು ।
ಆದರೂ ಅವರ ಆಚಾರವು । ಜಗವ ಪಾವನಗೊಳಿಸುವದು ॥ 27

ಹೇಳತೀರದ ಕ್ಷಮಾಶೀಲತೆ । ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಅತ್ಯಂತ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೆ ।
ಋಜುತನ, ಮೃದುತನ, ಸಹನಶೀಲತೆ । ಅಂತೆಯೇ ನಿರುಪಮ ಸಂತುಷ್ಟತೆ ॥ 28

ಕಾಣಲು ಅವರು ದೇಹಧಾರಿಗಳಾದರೂ । ನಿಜದಲಿ ನಿರ್ಗುಣ ನಿರಾಕಾರಿಗಳವರು ।
ನಿಜ ಅಂತರದಿ ನಿಃಸಂಗ ನಿರ್ಮುಕ್ತರು । ಪ್ರಪಂಚದಲಿ ವಿಹರಿಸುತಿದ್ದರೂ ॥ 29

ಕೃಷ್ಣನೇ ಸ್ವತಃ ಪರಮಾತ್ಮನಿದ್ದರೂ । ಅವನೂ ಎನುತಿದ್ದ ನನ್ನ ಆತ್ಮವೇ ಸಂತರು ।
ನನ್ನ ಸಜೀವ ಪ್ರತಿಮೆಗಳೇ ಸಂತರು । ಸಂತ ಪ್ರೇಮವೇ ನಾನಿಹೆನು ॥ 30

ಪ್ರತಿಮಾರೂಪವು ಸಂತರಿಗೆ ಒಪ್ಪದು । ಸಂತರೆಂದರೆ ನಿಶ್ಚಲ ಸ್ವರೂಪವೇ ನನ್ನದು ।
ಅವರ ಲಜ್ಜೆಯ ಭಾರ ನನ್ನದು । ಅದಕೇ ನಾನದನು ಹೊರುವೆನು ॥ 31

ನನಗೆ ಅನನ್ಯ ಶರಣನಾದ ಸಂತನು । ಅವನ ಚರಣಗಳ ನಾನು ವಂದಿಸುವೆನು ।
ಸಂತರ ಮಹಿಮೆಯನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು । ಈ ರೀತಿ ಉದ್ಧವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ॥ 32

ಸಗುಣರಲ್ಲಿ ಯಾವನು ಸಗುಣನು । ನಿರ್ಗುಣರಲ್ಲಿ ಯಾವನು ನಿರ್ಗುಣನು ।
ಗುಣವಂತರಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವನು ಅತ್ಯಂತ ಗುಣವಂತನು । ಗುಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗುಣವಂತನು ಗುಣರಾಜನವ ॥33

ಪರ್ಯಾಪ್ತ ಕಾಮನವ ಕೃತಕೃತ್ಯನು । ಯಾವಾಗಲೂ ಯದೃಚ್ಛಾಲಾಭ ತೃಪ್ತನು ।
ಅನವರತ ಆತ್ಮ ನಿರತನು । ಸುಖದುಃಖಾತೀತನವ ॥ 34

ಆತ್ಮಾನಂದದ ವೈಭವವ ನಿಂತು । ಆಗೌರವವ ಯಾರಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲಾದೀತು ।
ಬ್ರಹ್ಮ ದೈವತವೇ ಮೂರ್ತರೂಪಗೊಂಡಿತು । ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯವಿದು ಸರ್ವದೈವ ॥ 35

ಈ ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲಿ । ದೃಶ್ಯರೂಪದಲಿ ಅವತರಿಸಿದೆ ಭೂಮಿಯಲಿ ।
ಸಚ್ಚಿತ್ಸುಖಾನಂದವೇ ಮೂರ್ತೀಭವಿಸಿದೆ ಇಲ್ಲಿ । ಜ್ಞಾನ ಸಂವಿತ್ತಿಯು ಅದೇ ಅದು ॥ 36

ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರಂತಃಕರಣ ಮೂರ್ತಿ । ಪ್ರಪಂಚದಲಾಗಿದೆ ನಿವೃತ್ತಿ ।
ನಿತ್ಯ ನಿಷ್ಪ್ರಪಂಚ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ । ಆನಂದ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಕೇವಲ ಅದು ॥ 37

'ಆನಂದೋ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ' ಎಂದು ನುಡಿವರು । ಶ್ರೋತ್ರಿಯಗಳು ನಿತ್ಯ ಇದ ಕೇಳುತಿಹರು ।
ಪುಸ್ತಕ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪುರಾಣದಲಿ ಓದುವರು । ಭಾವುಕರಿಗಿದರ ಪ್ರತೀತಿ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿ ॥ 38

ಧರ್ಮಾದರ್ಮಾದಿಗಳು ಯಾವುದರ । ಲಕ್ಷಣ ಅಂಥ ಈ ಸಂಸಾರವು ಬಲು ವಿಲಕ್ಷಣ ।
ಅನಾತ್ಮಜ್ಞನನು ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣ । ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು ॥ 39

ಇದು ಅಲ್ಲ ಆತ್ಮಜ್ಞರ ವಿಷಯ । ಅಂಥವರಿಗೆ ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಆಶ್ರಯ ।
ಅವರು ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತ ಆನಂದಮಯ । ಸದಾಚಿನ್ಮಯರೂಪರವರು ॥ 40

ಬಾಬಾರೇ ಎಲ್ಲದರ ಅಧಿಷ್ಠಾನ । ಅಂಥವರಿಗೆ ಯಾತಕ್ಕೆ ಆಸನ ।
ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಷ್ಠಸಿಂಹಾಸನ । ಭಕ್ತ ಭಾವನರೇ ಬಾಬಾ ಇರುವಾಗ ॥ 41

ಬಹಳ ದಿವಸದ ಆಸನ ಹಳೆಯದು । ಗೋಣಿ ಚೀಲದ ತುಂಡೊಂದು ।
ಅದರ ಮೇಲೆ ಭಾವಿಕ ಭಕ್ತರು ಒಂದು । ಸುಂದರ ಮೆತ್ತೆಯ ಹಾಸುವರು ॥ 42

ಹಿಂದೆ ಗೋಡೆಗೆ ಆತುಕೊಳ್ಳಲು । ತಕ್ಕೆಯನೊಂದು ತಂದಿಡಲು ।
ಭಕ್ತರ ಮನದಿಚ್ಛೆಯೊಲು । ಬಾಬಾರೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ॥ 43

ಅವರು ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವದು । ಆದರವರ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದು ।
ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನುಭವ ಇದರದು । ಸಾಯಿ ನಿತ್ಯ ತೋರುವರು ॥ 44

ತಾವು ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ । ಪೂಜೆ ಉಪಚಾರಗಳ ಅಂಗೀಕರಿಸುವರು ।
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರು । ಭಕ್ತಭಾವವನು ಅನುಸರಿಸಿ ॥ 45

ಒಬ್ಬರು ಚಾಮರವ ಬೀಸುವರು । ಒಬ್ಬರು ಬೀಸಣಿಕೆಯಿಂದ ಗಾಳಿ ಬೀಸುವರು ।
ಸನಯಿ ನೌಬತ್ತುಗಳ ಮಂಗಳ ಧ್ವನಿಯ ಮಾಡುವರು । ಕೆಲವರು ಪೂಜೆಯ ಸಮರ್ಪಿಸುವರು ॥ 46

ಒಬ್ಬರು ಹಸ್ತಪಾದ ಪ್ರಕ್ಷಾಲನ । ಒಬ್ಬರು ಅತ್ತರು ಗಂಧಾರ್ಚನ ।
ಒಬ್ಬರು ತ್ರಯೋದಶ ಗುಣದ ತಾಂಬೂಲದಾನ । ಮಹಾನೈವೇದ್ಯವನೂ ನಿವೇದಿಸುವರು ॥47

ಒಬ್ಬರು ಎರಡು ಬೆರಳಿನ ಅಡ್ಡ ಗಂಧ । ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಚರ್ಚಿಸುವಂತೆ ಅದನು ।
ಕೆಲವರು ಕಸ್ತೂರಿ ಬೆರಸಿದ ಸುಗಂಧ । ಅಂತೆಯೇ ಚಂದನವನೂ ಚರ್ಚಿಸುವರು ॥ 48

ತಾತ್ಯಾಸಾಹೇಬ ನೂಲಕರರ ಸ್ನೇಹಿತರು । ಡಾಕ್ಟರ ಪಂಡಿತರೆಂದು ಹೆಸರು ।
ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಲು ಅವರು । ಒಮ್ಮೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದರು ॥ 49

ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಲು । ಮಶೀದಿಗೆ ಹೋದರು ಮೊದಲು ।
ವಂದಿಸಿ ಬಾಬಾರ ಚರಣಗಳು । ಕ್ಷಣ ಒಂದು ನಿವಾಂತ ಕುಳಿತರು ॥ 50

ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು ಅವರಿಗೆ । "ಹೋಗಿರಿ ದಾದಾಭಟ್ಟರಲ್ಲಿಗೆ ।
ಕೈ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿ ದಾರಿಯ ಅವರಿಗೆ" । ಮಾರ್ಗ ಕ್ರಮಿಸಲು ಹಚ್ಚಿದರು ॥ 51

ಪಂಡಿತರು ದಾದಾರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು । ದಾದಾ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು ।
ಬಳಿಕ ದಾದಾ ಬಾಬಾರ ಪೂಜೆಗೆ ಹೊರಟರು । ಬರುವರೇನೆಂದವರನ್ನೂ ಕೇಳಿದರು ॥ 52

ದಾದಾರೊಡನೆ ಪಂಡಿತರು ಹೋದರು । ದಾದಾ ಬಾಬಾರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರು ।
ಬಾಬಾರ ಹಣೆಗೆ ಗಂಧದ ತಿಲಕವನಾರೂ । ಇಡುವ ಸಾಹಸನಿದುವರೆಗೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 53

ಯಾರು ಎಂಥ ಭಕ್ತರೇ ಬರಲಿ । ಗಂಧವ ಹಚ್ಚಲು ಬಿಡುತಿರಲಿಲ್ಲ ಹಣೆಯಲಿ ।
ಕೊರಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಳುತಿದ್ದರು ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯ ಕೈಲಿ । ಉಳಿದವರು ಪಾದಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುತಿದ್ದರು ॥ 54

ಆದರೂ ಈ ಪಂಡಿತರು ಭಾವಿಕರ ಸಾಧು । ದಾದಾರ ಕೈಯಿಂದ ತಟ್ಟೆಯ ತಕ್ಕೊಂಡು ।
ಬಾಬಾರ ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಹಿಡಿದು । ಅಂದವಾಗಿ ತ್ರಿಪುಂಡವ ಕೊರೆದರು ॥ 55

ಅವರ ಈ ಸಾಹಸವ ನೋಡಿ । ದಾದಾರ ಮನದಲಿ ಎದೆಗುದಿ ।
ಬಾಬಾರೆಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಯುವರೇ ಕೋಪದಿ । ಎಂಥ ಧಾರ್ಷ್ಟ್ಯ ಇದನೆನ್ನಬೇಕು ॥ 56

ಹೀಗೆ ನಡೆಯದಿದ್ದದು ನಡೆದರೂ । ಬಾಬಾ ಸುಮ್ಮನೇ ಇದ್ದರು ।
ಅಷ್ಟೇಕೆ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗೇ ಕಂಡರು । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಸಿಟ್ಟಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವನಲಿ ॥ 57

ಆ ಸಮಯವೇನೋ ಕಳೆಯಿತು । ಆದರೂ ದಾದಾರ ಮನದಲಿ ಕಿರಿಕಿರಿ ಉಳಿಯಿತು ।
ಬಾಬಾರ ಕೇಳಿದರು ಅದ ಕುರಿತು । ಅದೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕೇಳಿದರು ॥ 58

ನಾವು ಒಂದಿಷ್ಟೇ ಗಂಧವನ್ನು । ತಮ್ಮ ಹಣೆಯಲಿ ಇಡಬೇಕು ಇನ್ನು ।
ಎನುವಾಗಲೇ ಮುಟ್ಟಗೊಡದಿರುವಿರಿ ಮುಖವನ್ನು । ಇಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು ॥ 59

ನಮ್ಮ ಗಂಧದ್ದು ಬೇಸರ । ಪಂಡಿತರ ತ್ರಿಪುಂಡದ ಅಕ್ಕರೆ ।
ಇದು ಎಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಕಾರ । ತಾಳೆಯೊಂದೂ ಕೂಡದು ॥ 60

ಆಗ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಸಸ್ಮಿತ ವದನರು । ಸಾಯಿ ದಾದಾರಿಗೆ ನುಡಿದರು ।
ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿರೆಲ್ಲರೂ । ಬಾಬಾರ ಮಧುರ ನುಡಿಗಳನು ॥ 61

"ಅವನು ಜಾತಿಯಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ । ನಾನು ಇರುವೆ ಮುಸಲ್ಮಾನ ।
ಆದರೂ ಅವನೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ನನ್ನ । ಗುರು ಪೂಜೆಯನು ಮಾಡಿದನು ॥ 62

ತಾನು ದೊಡ್ಡ ಪವಿತ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ । ಇವನಾದರೋ ಅಪವಿತ್ರ ಯವನ ।
ಹೇಗೆ ಮಾಡಲಿ ಇವನ ಪೂಜನ । ಎಂದವನ ಮನ ಶಂಕಿಸಲಿಲ್ಲ ॥ 63

ನನ್ನನ್ನವ ಮರುಳು ಮಾಡಿದ ಹೀಗೆ । ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋಚದಾಯಿತು ಎನಗೆ ।
ಬೇಡವೆನ್ನುವದು ಉಳಿಯಿತು ಬದಿಗೆ । ನನ್ನನ್ನೇ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡನವ" ॥ 64

ಹೀಗವರ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿದರೂ । ವಿನೋದದಲಿ ನುಡಿದರೆಂದು ತಿಳಿದರು ।
ಆದರೂ ಮಾತಿನ ಮರ್ಮವನು ತಿಳಿದರು । ತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಾಗ ॥ 65

ಆದರೂ ಬಾಬಾರ ಈ ಮಾತು । ದಾದಾರ ಮನಸಿಗೆ ಬಹಳೇ ಹತ್ತಿತು ।
ಆದರೂ ಪಂಡಿತರೊಡನೆ ನಡೆದಾಗ ಮಾತು । ಅದರ ಅರ್ಥ ಹೊಳೆಯಿತು ॥ 66

ಧೋಪೇಶ್ವರದ ರಘುನಾಥ ಸಿದ್ಧ । ಕಾಕಾ ಪುರಾಣಿಕವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ।
ಪಂಡಿತರವರ ಪದದಲಿ ಸನ್ನದ್ಧ । ಶಿಷ್ಯತ್ವದ ಋಣಾನುಬಂಧದಿಂದ ॥ 67

ಕಾಕಾರನ್ನೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಂಡರು । ಅದರಂತೆ ಅನುಭವವನ್ನೂ ಪಡೆದರು ।
ಮನದಲಿ ಭಾವನೆ ಇದ್ದಂತೆ ಅವರು । ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು ॥ 68

ಇರಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಎಲ್ಲ ಉಪಚಾರ । ತಮ್ಮ ಮನಸಿನಲಿ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ।
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾಳಿ ನರಸಿಂಹಾವತಾರ । ಪೂಜೆಯ ತಟ್ಟೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಬಿಸುಟುವರು ॥ 69

ಅಂಥ ರೂಪ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಾಗ । ಹತ್ತಿರ ನಿಲ್ಲಲು ಧೈರ್ಯ ಯಾರಿಗಾಗ ।
ಅವರ ವೃತ್ತಿ ಸಿಡಿದೆದ್ದಾಗ । ಜೀವಭಯದಿಂದೋಡುವರೆಲ್ಲರು ॥ 70

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕ್ರೋಧಿತರಾದರೂ । ಭಕ್ತರ ಮೇಲೆ ಕೆಂಡ ಕಾರುವರು ।
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮೇಣದಕಿಂತಲೂ ಮೆತ್ತಗೆನಿಸುವರು । ಶಾಂತಿಕ್ಷಮೆಯ ಪುತ್ಥಳಿಯಾಗಿ ॥ 71

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಾಳಾಗ್ನಿರೂಪರಾಗುವರು । ಭಕ್ತರ ಖಡ್ಗದ ಧಾರೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿಯುವರು ।
ಒಮ್ಮೆ ಬೆಣ್ಣೆಗಿಂತಲೂ ನುಣ್ಣಗಾಗುವರು । ಆನಂದ ವೃತ್ತಿಯು ನಲಿಯುವದು ॥ 72

ಕ್ರೋಧದಿ ಕಂಪಿಸುವರು ಥರಥರ । ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸುವರು ಗರಗರ ।
ಆದರೂ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಕರುಣೆಯ ನಿರ್ಝರ । ತಾಯಿಗೆ ಮಗುವಿನ ಮೇಲಿರುವಂತೆ ॥73

ಕ್ಷಣದಲಿ ಮತ್ತೆ ಶಾಂತರಾದಾಗ । ಭಕ್ತರ ಹತ್ತಿರ ಕರೆವರಾಗ ।
ಎನ್ನುವರು "ನಾನಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಾಗ । ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅದು ತಿಳಿಯುವದೇ ಇಲ್ಲ ॥ 74

ತಾಯಿ ಮಗುವನು ಒದ್ದು ಓಡಿಸಿದಾಗ । ಸಮುದ್ರವು ನದಿಗಳನು ತಿರುಗಿ ಕಳಿಸಿದಾಗ ।
ನಾ ನಿಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟೆನು ಹಾಗೆ ಆದಾಗ । ನಿಮ್ಮ ಅಹಿತವ ನಾ ಮಾಡಿಯೇನು ॥ 75

ನಾ ನನ್ನ ಭಕ್ತರ ಅಂಕಿತನು । ಹತ್ತಿರವೇ ಎದ್ದು ನಿಂತಿರುವೆನು ।
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಹಸಿದಿರುವೆನು । ನಿಮ್ಮ ಕರೆಗೆ ಓಗೊಡುವೆನು" ॥ 76

ಬರೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಕಥಾ ಭಾಗ । ಸಹಜದಲೆ ಸಮರ್ಪಕ ಕಥೆಯೊಂದು ನೆನಪಾಯಿತಾಗ ।
ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಹೇಳುವೆನೀಗ । ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟದನು ಆಲಿಸಿರಿ ॥ 77

ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಯವನನೊಬ್ಬನು । ಸಿದೀಕ ಫಾಳಕೆ ಹೆಸರಿನವನು ।
ಮಕ್ಕಾ-ಮದೀನಾ ಯಾತ್ರೆಗಳನು । ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದನು ॥ 78

ಆ ವೃದ್ಧ ಹಾಜಿಯು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ । ಉಳಿದನು ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ।
ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ದಾರಿಕಾಯುತಿದ್ದನಲ್ಲಿ । ಆದರೂ ಬಾಬಾ ಒಲಿಯಲಿಲ್ಲ ॥ 79

ಅವನರಾಸು ದೈವ ಕೂಡಿ ಬರಲಿಲ್ಲ । ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು ಓಡಾಟವೆಲ್ಲ ।
ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲ । ಮಾಡಿದರೂ ಬಾಬಾ ಅವನತ್ತ ನೋಡರು ॥ 80

ಮಶೀದಿಯು ಮುಕ್ತ ದ್ವಾರವು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ । ಯಾರಿಗೂ ಎಂಥದೂ ಅಡ್ಡಿ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ ।
ಆಫಾಳಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ । ಮಶೀದಿಯನು ಹತ್ತಲು ॥ 81

ಫಾಳಕೆ ಮನದಲಿ ಖಿನ್ನನಾದ । ನನ್ನ ಪೂರ್ವಕರ್ಮವೆಂಥದು ।
ಮಶೀದಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಗೊಡದು । ಏನು ಪಾಪವಾಗಿದೆ ನನ್ನಿಂದ ॥ 82

ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾದಾರು । ಬಾಬಾ ನನ್ನನ್ನು ಮುಂದೆ ಕರೆದಾರು ।
ದಿನರಾತ್ರಿ ಇದೇ ವಿಚಾರದಲಿರುವರು । ಫಾಳಕೆಗೆ ಈ ಹೃದ್ರೋಗ ಹಿಡಿಯಿತು ॥ 83

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ತಿಳಿಸಿದರು । ಉದಾಸೀನರಾಗದಿರಲು ಹೇಳಿದರು ।
ಮಾಧವರಾಯರ ಬೆನ್ನು ಬಿಡದಿರು । ಮನದಿಚ್ಛೆ ಪೂರೈಸುವದು ಎಂದು ॥ 84

ಮೊದಲು ನಂದಿಯ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯದೇ । ಶಂಕರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಬಹುದೇ ।
ಅವನಿಗೆ ಅವಲಂಬನ ಇದೇ ಮಾರ್ಗದ್ದೇ । ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದೆನಿಸಿತು ॥ 85

ಸಕೃದ್ದರ್ಶನದಲಿ ಈ ಮಾತು । ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಎನಿಸೀತು ।
ಆದರೂ ಈ ಅನುಭವ ಅನೇಕರಿಗಿತ್ತು । ದರ್ಶನಕೆ ಬಂದ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ॥ 86

ಯಾರ ಮನದಲಿ ಇರಬೇಕು । ಬಾಬಾರೊಡನೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಮಾತಾಡಬೇಕು ।
ಅಂಥವರೊಡನೆ ಹೋಗಬೇಕು । ಮೊದಲು ಮಾಧವರಾಯನು ॥ 87

ಬಂದವರಾರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಏಕೆ । ಸವಿಮಾತಿನಲಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಇಂತಿಂಥದಕ್ಕೆ ।
ಸೂತೋವಾಚವಾದಾಗ ಮಾತನಾಡುವದಕೆ । ಸಮರ್ಥರು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗುವರು ॥ 88

ಹಾಜಿಯು ಇದನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಕೊಂಡು । ವಿನಂತಿಸಿದ ಮಾಧವರಾಯರ ಕಂಡು ।
ನನ್ನ ಈ ತಳಮಳವ ದೂರಮಾಡಿರೆಂದು । ದೊರಕಲಾರದ ಇದನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟು ॥ 89

ಮಾಧವರಾಯರು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು । ಇರಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ಕಷ್ಟದ್ದು ।
ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಒಗೆದು ನೋಡುವದು । ಎಂದು ಗಟ್ಟಿ ಮನಸು ಮಾಡಿದರು ॥ 90

ಹೋದರು ಮಶೀದಿಗೆ, ಮಾಡಿ ಧೈರ್ಯವನು । ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೇಳಿದರು ಈ ಮಾತುಗಳನು ।
"ನೋಡಿರಿ ಬಾಬಾ ಆ ಮುದುಕ ಬಹಳ ನೊಂದಿರುವನು । ಅವನ ಮೇಲೊಂದಿಷ್ಟು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ॥ 91

ಹಾಜಿಯು ಮಕ್ಕಾ-ಮದೀನಗಳ ಮುಗಿಸಿ । ಬಂದಿಹನಿಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ।
ಒಮ್ಮೆ ಅವನನ್ನು ಮಶೀದಿಗೆ ಬರಗೊಡಿಸಿ । ಕರುಣೆಯನೊಂದಿಷ್ಟು ತೋರಬೇಕು ॥ 92

ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿ ಜನ ಬರುವರು । ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವರು ।
ಕೂಡಲೇ ತಿರುಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುವರು । ಇವ ಮಾತ್ರ ಕೊಳೆಯುತ್ತ ಬಿದ್ದಿರುವ ॥ 93

ಬೀರಿಒಮ್ಮೆ ಕೃಪಾ ದೃಷ್ಟಿ । ಆಗಲೊಮ್ಮೆ ಅವಗೆ ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ ಭೆಟ್ಟಿ ।
ತನ್ನ ಮನದಲಿದ್ದುದನು ಕೇಳಿ ನೋಡಿ । ಕೂಡಲೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುವನು" ॥ 94

"ಶಾಮ್ಯಾ ನಿನ್ನ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ । ಮಾಂಸ ಇನ್ನೂ ಆರಿಲ್ಲ ।
ಆವನ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾನ ದಯೆ ಇಲ್ಲ । ಅದಕೆ ನಾನೇನು ತಾನೇ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ॥ 95

ಅಲ್ಲಾ ಮಿಯಾನ ಋಣ ಇಲ್ಲದಿರೆ । ಯಾರಾದರೂ ಈ ಮಶೀದಿಯ ಸೇರುವರೆ ।
ಇಲ್ಲಿಯ ಫಕೀರನದೇ ಈ ಅಘಟಿತ ಲೀಲೆ ಇದೆ । ನಾನದಕೆ ಹೊಣೆಯಲ್ಲ ॥ 96

ಇರಲಿ ಆ ಭಾವಿಯ ಆಚೆಗೊಂದು । ಕಾಲುದಾರಿಯು ಹೋಗುವದು ।
ನೆಟ್ಟಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಡೆದು ಬರುವಿಯಾ ಎಂದು । ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೀ ಅವಗೆ ಕೇಳು ಹೋಗು" ॥ 97

ಹಾಜಿ ಎಂದನು ಎಷ್ಟೇ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು । ದಾರಿ ಇರಲಿ ನಾ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ।
ಬರುವೆನಾದರೆ ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಭೆಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟು । ತಮ್ಮ ಪಾದದ ಬಳಿ ಕೂಡ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ॥ 98

ಶ್ಯಾಮನು ತಂದ ಉತ್ತರವ ಕೇಳಿ । ಮತ್ತೆ ಬಾಬಾ ಕಳಿಸಿದರು ಹೇಳಿ ।
"ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ನಾಲ್ಕು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ । ನೀ ಕೊಡುವೆಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಬಾ" ॥ 99

ಮಾಧವರಾಯನು ನಿರೋಪ ತಂದ । ಕೇಳಿ ಹಾಜಿ ಇದು ಏನು ಕೇಳುವಿರೆಂದ ।
ನಾಲ್ವತ್ತು ಲಕ್ಷಗಳನೂ ಕೊಡುವೆನೆಂದ । ಸಾವಿರದ್ದೇನು ಲೆಕ್ಕ ಅಲ್ಲಿ ॥ 100

ಇದ ಕೇಳಿ ಬಾಬಾ ಕಳಿಸಿದರು ಹೇಳಿ । "ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ ।
ಕುರಿ ಕೊಯ್ಯಬೇಕೆಂದಿದೆ ಮನಸಿನಲಿ । ನಿನಗಾವ ಮಾಂಸ ಇರಲಿ ಹೇಳು ॥ 101

ಅಥವಾ ತುವರ ಅಸ್ಥಿ ಇರಲಿ । ಇಲ್ಲವೇ ವೃಷಣ ವಾಸನೆಯೇ ಮನಸಿನಲಿ ।
ಹೋಗಿ ಕೇಳು ಆ ಮುದುಕನಲಿ । ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅವನಿಗೇನು ಬೇಕು" ॥ 102

ಮಾಧವರಾಯ ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲವನು । ಹಾಜಿಗೆ ಬಾಬಾ ಹೇಳದ್ದನ್ನು ।
ಹಾಜಿಯು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದನು । ನನಗದರಲ್ಲಿಯದೇನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ ॥ 103

ಕೊಡಬೇಕು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತಿಳಿದದ್ದು । "ನನಗೊಂದೇ ಆಸ್ಥೆ ಇರುವದು ।
ನಿಮ್ಮ ಹರಿವಾಣದಲ್ಲಿಯ ರೊಟ್ಟಿಯ ತುಣುಕೊಂದು । ಲಭಿಸಿದರೆ ಕೃತ ಕಲ್ಯಾಣನಾದೇನು" ॥ 104

ಹಾಜಿಯ ಈ ನಿರೋಪ ಪಡೆದು । ಮಾಧವರಾಯರು ತಿರುಗಿ ಬಂದು ।
ಬಾಬಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆಲ್ಲ ತಂದು । ತಕ್ಷಣ ಬಾಬಾ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದರು ॥ 105

ಹರಿವಾಣ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಕೊಡವನು ಅತ್ತ । ಎತ್ತಿ ಬಿಸುಡಿದರು ಬಾಗಿಲಿನತ್ತ ।
ಕರಕರನೆ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ । ಹಾಜಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು ॥ 106

ಕಫನಿಯ ತಮ್ಮ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ । ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದರು ಹಾಜಿಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ।
ನುಡಿದರು, "ನೀನೇನು ತಿಳಿದಿರುವಿ ಮನಸಿನಲಿ । ನನ್ನೆದುರು ದೊಡ್ಡಸ್ತನ ತೋರಿಸುವೆ ॥ 107

ಮುಪ್ಪಿನತನದ ದಿಮಾಕು ತೋರುವಿ । ಹೀಗೆಯೇ ನೀನು ಕುರಾಣ ಓದಿರುವೆಯೇನು ।
ಮಕ್ಕೆಗೆ ಹೋದ ಜಂಬ ತೋರಿಸುವಿ । ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನೀ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ" ॥ 108

ಹೀಗೆ ಅವನನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದರು । ಅವ್ಯಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಬೈಯ್ದರು ।
ಬಾಬಾ ತಿರುಗಿ ಮಶೀದಿಗೆ ಬಂದರು । ಹಾಜಿ ಗೊಂದಲದಲಿ ಬಿದ್ದ ॥ 109

ಮಶೀದಿಯ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಬರಲು । ಮಾಲಗಾರ್ತಿಯವರು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ತಂದದದ್ದು ನೋಡಲು ।
ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆಲ್ಲ ಹಣ್ಣುಗಳನು । ಕಳಿಸಿದರವನು ಹಾಜಿಗೆ ॥ 110

ಹಾಗೇ ತಿರುಗಿ ಬಂದರು । ತಿರುಗಿ ಆ ಫಾಳಕೇನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು ।
ಜೇಬಿನಿಂದ ಐವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದರು । ಅವನ ಕೈಲಿಟ್ಟರು ಅದನ್ನು ಎಣಿಸಿ ॥ 111

ಆಮೇಲೆ ಅವರಿಬ್ಬರಲಿ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಯಿತು । ಹಾಜಿಯನು ಊಟಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಲಾಯಿತು ।
ಆದದ್ದನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ಮರೆತು । ನಿಜರಂಗದಲಿ ಸಮರಸರಾದರು ಹಾಜಿ ॥ 112

ಮುಂದೆ ಮತ್ತವರು ಬಂದರು ಹೋದರು । ಬಾಬಾರ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿದರು ।
ಮುಂದೆಯೂ ಆಗಾಗ ಬಾಬಾ ಅವರು । ಹಣವನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತಿದ್ದರು ॥ 113

ಮೇಘಗಳನ್ನು ಆಧೀನದಲ್ಲಿಡುವಂಥ । ಇದ್ದರು ಆ ಇಂದ್ರನನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ ।
ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರನು ನೋಡಿ ಇಂಥ । ಚಿತ್ತದಿ ಅಚ್ಚರಿ ಆಯಿತು ॥ 114

ಭಯಂಕರ ಇತ್ತು ಆ ಸಮಯ । ನಭವಾಗಿತ್ತು ತಮೋಮಯ ।
ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಾವರಿಸಿತ್ತು ಭಯ । ಬಿರುಗಾಳಿಯೂ ಬೀಸತೊಡಗಿತು ॥ 115

ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು । ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸುಂಟರಗಾಳಿ ಎದ್ದಿತು ।
ಭಯಂಕರ ಗಾಳಿ ಬೀಸತೊಡಗಿತು । ದುರ್ಧರ ಗಲಿಬಿಲಿ ಉಂಟಾಯಿತು ॥ 116

ಅದರಲ್ಲಿ ಮೇಘಗಳ ಗರ್ಜನೆ । ಮಿಂಚು ಹೊಳೆಯುವದು ಚಕಚಕನೆ ।
ಸುಯ್ಯೆಂಬ ಗಾಳಿಯ ಸೋಬಾನೆ । ಬಿರುಸಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯತೊಡಗಿತು ॥ 117

ಮುಸಲಧಾರೆಯಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯುತಿತ್ತು । ಆಣೆಕಲ್ಲುಗಳು ಫಟಫಟ ಸಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು ।
ದನಕರುಗಳು ಒದರತೊಡಗಿದವು । ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೂ ಹೆದರಿಕೆಯಾಯಿತು ॥ 118

ಮಶೀದಿಯ ಛಾವಣಿಯ ಕೆಳಗೆ । ಬೇಡಿಕೊಂಡುಂಬುವನ ಆಶ್ರಯದೊಳಗೆ ।
ದನಕರುಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿದವು ಒಂದೆಡೆಗೆ । ಮಶೀದಿಯೆಲ್ಲ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು ॥ 119

ನೀರೇ ನೀರು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ತುಂಬಿತು । ಹುಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹರಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು ।
ಒಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ದವಸವೂ ನೆನೆಯಿತು । ಜನರು ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡರು ॥ 120

ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲ ಹೆದರಿದರು । ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತುಂಬಿದರು ।
ಕೆಲವರು ಮಶೀದಿಯ ಆಶ್ರಯಕೆ ನಿಂತರು । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ॥ 121

ಜೋಗಾಯಿ, ಜಾಖಾಯಿ, ಮರಿಯಾಯಿ । ಮಾರುತಿ ಖಂಡೋಬಾ, ಮ್ಹಾಳಸಾಯಿ ।
ಶನಿಶಂಕರ ಅಂಬಾಬಾಯಿ । ಶಿರಡಿಯಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ॥ 122

ಆದರೂ ಕಠಿಣ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ । ಒಬ್ಬರದೂ ಆಗದ ಉಪಯೋಗ ।
ಓಡಾಡುವ ಮಾತಾಡುವ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ । ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಬೇಕು ಸಾಯಿಯೇ ॥123

ಕುರಿ ಕೋಳಿಯೊಂದೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಅವಗೆ । ದುಡ್ಡು ದುಗ್ಗಾಣಿಯೂ ಬೇಡ ಅವಗೆ ।
ಹಸಿದಿರುವನವ ಅವರ ಭಾವಭಕ್ತಿಗೆ । ಅದಕೆ ಸಂಕಟಗಳ ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವ ॥ 124

ಜನರು ಹೆದರಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು । ಮಹಾರಾಜರು ಕನಿಕರಗೊಂಡು ।
ಗಾದಿ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಬಂದು । ಮಶೀದಿಯ ಕಟ್ಟೆಗೆ ನಿಂತರು ॥ 125

ಮೇಘನಿನಾದದಿಂದ ಸಭೆ ತುಂಬಿತ್ತು । ಕಡಕಡನೆ ಮಿಂಚು ಹೊಡೆಯುತಿತ್ತು ।
ಅಂಥದರಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಯಿ ಮಹಾರಾಜರು ನಿಂತು । ಉಚ್ಚ ಸ್ವರದಲಿ ಕರೆದರು ॥ 126

ತನ್ನ ಜೀವಕ್ಕಿಂತಲೂ ತನ್ನ ಭಕ್ತ । ದೇವರಿಗೆ ಸೇರುವನು ಸಾಧುಸಂತ ।
ದೇವರು ಅವರ ಮಾತನನುಸರಿಸುತ । ಅವತಾರ ತಾಳುವರು ಅದಕಾಗಿ ॥ 127

ಭಕ್ತರ ಕೂಗು ಕೇಳಿಕೊಂಡು । ದೇವರು ನಿಲ್ಲುವ ಓಡಿ ಬಂದು ।
ಅವರ ಶಬ್ದಗಳ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು । ರಕ್ಷಿಸುವನು ಅವರ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವ ಕಂಡು ॥ 128

ಕೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಕೂಗು ನಡೆಯಿತು । ನಾದದಿಂದ ನಭವೆಲ್ಲ ತುಂಬಿತು ।
ಮಶೀದಿಯೇ ಅಲುಗಾಡಿತೆನ್ನಿಸಿತು । ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕಿದವೆಲ್ಲರವು ॥ 129

ಆ ಗಿರಿಗಜರ ತಾರಸ್ವರದಿಂದ । ಮಶೀದಿ-ಮಂದಿರಗಳೆಲ್ಲ ಧ್ವನಿಸಿದವು ಅದರಿಂದ ।
ಮೇಘಗರ್ಜನೆಯೂ ನಿವಾರಿಸಿತು ಅದರಿಂದ । ಮಳೆಯ ಸೆಳಕು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು ॥130

ಬಾಬಾರ ದೊಡ್ಡ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಳಿ ನಿಂತು । ಸಭಾಮಂಟಪವೆಲ್ಲ ಅದುರಿತು ।
ಭಕ್ತ ಜನರಲಿ ಗಜಿಬಜಿಯಾಯಿತು । ತಟಸ್ಥರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದರು ॥ 131

ಅತರ್ಕ್ಯ ಬಾಬಾರ ವಿಧಾನ । ಮಳೆಯದಾಯಿತು ಆಕರ್ಷಣ ।
ಗಾಳಿಯೂ ನಿಂತಿತು ತತ್‌ಕ್ಷಣ । ಆಕಾಶವು ಶುಭ್ರವಾಯಿತು ॥ 132

ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಳೆಯೂ ನಿಂತಿತು । ಬಿರುಗಾಳಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು ।
ನಕ್ಷತ್ರಗಣ ಉದಯಿಸಿತು । ಕತ್ತಲೆಯೂ ಹರಿಯಿತಾಗ ॥ 133

ಆ ಮೇಲೆ ಮಳೆ ಪೂರ್ತಿ ನಿಂತಿತು । ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು ।
ಗಗನದಲಿ ಚಂದ್ರನ ದರ್ಶನವೂ ಆಯಿತು । ಆನಂದವಾಯಿತು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 134

ಇಂದ್ರನಿಗೂ ದಯೆಯುಂಟಾಯಿತೆನಿಸಿತು । ಉಳಿಸಬೇಕಾಯಿತು ಸಂತರ ಮಾತು ।
ಮೋಡವೆಲ್ಲ ಚದುರಿ ಹೋಯಿತು । ಶಾಂತವಾಯಿತು ಬಿರುಗಾಳಿ ॥ 135

ಮಳೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಂತಿತು । ಗಾಳಿಯು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೀಸತೊಡಗಿತು ।
ಗುಡುಗುವುದೂ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು । ಧೈರ್ಯ ಬಂದಿತು ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ॥ 136

ಮನೆಗಳ ಚಾಟು ಬಿಟ್ಟು ದನಕರುಗಳು । ತೊಡಗಿದವು ಹೊರಗೆ ಓಡಾಡಲು ।
ನಿರ್ಭಯ ಮನದಿಂದ ಪಕ್ಷಿಗಳು । ಆಕಾಶದಲಿ ಹಾರಾಡತೊಡಗಿದವು ॥ 137

ಇದುವರೆಗಿನ ಭಯಂಕರ ಪ್ರಕಾರವನು ನೆನೆಸಿ । ಬಾಬಾರ ಉಪಕಾರವನು ಸ್ಮರಿಸಿ ।
ಜನರೆಲ್ಲ ಹೊರಟರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಅರಸಿ । ನಿಂತಿದ್ದ ದನಗಳೂ ಚದುರಿದವು ॥ 138

ಹೀಗೆ ಈ ಸಾಯಿ ಪ್ರೇಮದ ಮೂರ್ತಿ । ಭಕ್ತರ ಬಗ್ಗೆ ಅವನ ಅಂತಃಕರಣ ಅತಿ ।
ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳದೆಂತೋ ಪ್ರೀತಿ । ಹೀಗವನ ಪ್ರೀತಿಯನೇನು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ॥ 139

ಅಗ್ನಿಯ ಮೇಲೂ ಇದೇ ಅಧಿಕಾರ । ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವೆ ಕಥೆ ಇದರ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ ಸಾದರ । ಅವರ ಅಪೂರ್ವ ಶಕ್ತಿ ತಿಳಿದೀತು ॥ 140

ಒಮ್ಮೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತು । ಧುನಿಯ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿತು ।
ಭಯಂಕರ ಜ್ವಾಲೆ ಉರಿಯತೊಡಗಿತು । ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಯಾರು ನಿಂತಾರು ॥ 141

ಜ್ವಾಲೆಯು ಪ್ರಚಂಡವಾಯಿತು । ಶಿಖೆ ಛಾವಣಿಯ ಮುಟ್ಟತೊಡಗಿತು ।
ಮಶೀದಿಯೇ ಸುಟ್ಟ ಹೋದಿತು । ಭಸ್ಮವಾದೀತು ಕ್ಷಣದಲಿ ॥ 142

ಆದರೂ ಬಾಬಾ ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತರು । ಜನರೆಲ್ಲ ಚಿಂತಾಗ್ರಸ್ತರು ।
ಬೆರಳು ಕಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರೆಲ್ಲರೂ । ಏನಿದು ಬಾಬಾರ ಹೆಚ್ಚಳವೆಂದು ॥ 143

ಒಬ್ಬರು ನೀರು ತನ್ನಿರೆನ್ನುವರು । ತಂದರೆ ಹಾಕುವರಾರೆನ್ನುವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ।
ಹಾಕಿದರೆ ತಲೆಗೆ ಬಡಿಗೆ ಏಟೇ ಎನ್ನುವರು । ಯಾರಾ ಸ್ಥಳಕೆ ಹೋದಾರು ॥ 144

ಅಧೀರರಾಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರು ಮನದಲ್ಲಿ । ಕೇಳಲು ಯಾರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವೆಲ್ಲಿ ।
ಬಾಬಾರೇ ಎದ್ದು ಕೈಯಲ್ಲಿ । ಸಟಕಾವ ಹಿಡಿದರು ॥ 145

ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುವ ಜ್ವಾಲೆಯ ಕಂಡು । ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೋಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ।
ಏಟಿನ ಮೇಲೆ ಏಟು ಹಾಕುತಿದ್ದು । ಎನುತಿದ್ದರು 'ನಡೆ, ಹಿಂದೆ ಸರಿ' ॥ 146

ಧುನಿಯಿಂದ ಒಂದು ಕೈ ಅಂತರದ ಮೇಲೆ । ಆಘಾತ ಮಾಡುತಿದ್ದರು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಂಬದ ಮೇಲೆ ।
ಆ ಜ್ವಾಲೆಯತ್ತ ನೋಡುತ್ತಲೇ । 'ಸಾಕು ಸಾಕಿನ್ನು' ಎನುತಿದ್ದರು ॥ 147

ಪೆಟ್ಟು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಕೆಳಗೆ । ಇಳಿಯ ತೊಡಗಿದಾಗ ಅಗ್ನಿ ಮೆತ್ತಗೆ ।
ಧುನಿ ಆಗ ಶಾಂತವಾದಾಗ್ಗೆ । ಭಯವೆಲ್ಲ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು ॥ 148

ಇಂಥ ಈ ಸಾಯಿ ಸಂತವರ । ಈಶ್ವರನದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಅವತಾರ ।
ಅವನ ಚರಣದಲಿಡಲು ಶಿರ । ಕೃಪೆಯ ಹಸ್ತವನಲ್ಲಿ ಇಡುವನು ॥ 149

ಆಗಿ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯುಕ್ತ । ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಪಾರಾಯಣವನು ನಿತ್ಯ ।
ಮಾಡಲು ಆಗಿ ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತ । ಆಪತ್ತಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಾದೀತು ॥ 150

ಹೆಚ್ಚಿಗೇನಿದೆ ಹೇಳಲು । ಶುದ್ಧರಾಗಿ ಅಂತಃಕರಣದೊಳು ।
ನಿಷ್ಠೆ ಇಟ್ಟು ಸಾಯಿ ಚರಣದೊಳು । ಇರಲು ಬ್ರಹ್ಮಸನಾತನವ ಪಡೆಯುವಿರಿ ॥ 151

ಅಪೂರ್ವ ಇಚ್ಛಿತ ಕಾಮನೆ ಪಡೆಯುವಿರಿ । ಕೊನೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಕಾಮರಾಗುವಿರಿ ।
ದುರ್ಲಭವಾದ ಸಾಯುಜ್ಯ ಪದವ ಪಡೆಯುವಿರಿ । ಅಖಂಡ ಕಾಮವ ಹೊಂದುವಿರಿ ॥ 152

ಯಾವ ಭಕ್ತರ ಮನದೊಳು । ಇದೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸಲು ।
ಅವರು ಈ ಅಧ್ಯಾಯಾನುವೃತ್ತಿಯಲೂ । ಆದರ ವೃತ್ತಿಯನಿಡಬೇಕು ॥ 153

ಶುದ್ಧವಾಗುವದು ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿ । ಕಥಾ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ।
ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅನಿಷ್ಟ ನಿವೃತ್ತಿ । ಪ್ರಚೀತಿ ಇದು ಬಾಬಾರದು ॥ 154

ಹೇಮಾಡಪಂತನು ಸಾಯಿಗೆ ಶರಣ । ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯ ಅತಿ ಪಾವನ ।
ಗುರುಶಿಷ್ಯರದದು ಮಹಿಮಾನ । ಘೋಲಪ ದರ್ಶನ ಗುರು ಪುತ್ರನಿಗೆ ॥ 155

ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಎಂಥ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಬರಲಿ । ಅದರಿಂದ ನಿಜಗುರುವನು ತ್ಯಜಿಸದಿರಲಿ ।
ತೋರಿ ಅದರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವವನಿಲ್ಲಿ । ಸಾಯಿ ದೃಢಭಾವ ಬೆಳೆಸುವರು ॥ 156

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ದರ್ಶನದಲೆಲ್ಲ ಹೊಸತನ । ಬೇರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯದನ ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ದೃಢಪಡಿಸಿದರು ಅವನ । ಚರಣಕೆ ಬಂದ ಭಕ್ತರನು ॥ 157

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಮಹಿಮಾನ ವರ್ಣನಂ ನಾಮ
ಏಕಾದಶೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥ 158

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥